

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3149/2020
10.12.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Добриле Страјина и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., против тужене Дечије установе „Дечија радост“ из ..., чији је пуномоћник Игор Радосављевић, адвокат из ..., ради поништаја решења и одлука о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3037/19 од 25.06.2020. године, у седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3037/19 од 25.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Руми П1 37/2018 од 12.04.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се пониште као незаконита решења тужене број .. од 08.01.2018. године и број .. од 12.01.2018. године и одлуке Управног одбора тужене број .. и .. од 19.01.2018. године и да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад. Истом пресудом је одређено да ће се о преосталом делу тужбеног захтева и о трошковима поступка одлучити накнадно.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3037/19 од 25.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена делимична пресуда Основног суда у Руми П1 37/2018 од 12.04.2019. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код тужене од 13.08.2003. године радила на пословима ... . Тужена је 25.12.2017. године донела Правилник о организацији и систематизацији радних места којим није систематизовано радно место ... . Након тога су донета побијана решења број .. од 08.01.2018. године, којим је утврђен престанак потребе за радом тужиле код тужене и одређено да ће јој се исплатити отпремнина и број .. од 12.01.2018. године, којим тужилци престаје рад код тужене и отказује јој се уговор о раду. Жалбе тужиле изјављене против тих решења одбијене су побијаним одлукама Управног одбора тужене број .. и .. од 19.01.2018. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев тужиле за поништај побијаних решења и одлука и за враћање тужиле на рад.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14) прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Како је тужена 25.12.2017. године донела Правилник о организацији и систематизацији радних места којим није систематизовано радно место ..., дакле укинута је радно место на коме је тужила радила, то су у конкретном случају постојали оправдани разлози на страни послодавца да тужилци услед технолошких, економских или организационих промена откаже уговор о раду односно да јој престане радни однос као технолошком вишку применом цитираног члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Тужена није била у обавези да донесе програм решавања вишка запослених у смислу чл. 153-156. Закона о раду у вези са чланом 47. Посебног колективног уговора за запослене у установама предшколског васпитања и образовања чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе ("Службени гласник РС" бр. 43/17), јер има 37 запослених а само је за радом тужиле престала потреба. Стога су побијана решења и одлуке којима је утврђен престанак потребе за радом тужиле код тужене и престанак радног односа тужиле, односно отказује јој се уговор о раду, законити, а тужена није у обавези да је врати на рад у смислу члана 191. став 1. Закона о раду, па се ревизијом неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиле одбијена као неоснована, одбијен је њен захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, док трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић